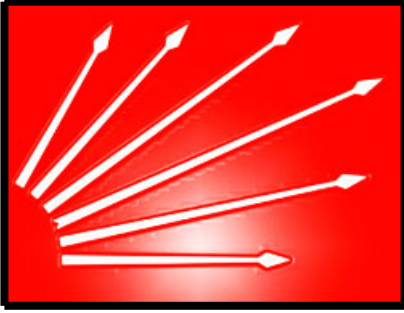


CHP ve Türkiye'deki Konumu...

İçeriği Yazan: [Erhan SALMAN](#) [1] Zaman: Cum, 25/11/2011 - 11:21



Bugün için ülkemizde ciddi manâda bir **muhalefet** eksikliğinin olduğundan bahsedebiliriz.

Cumhuriyet Halk Partisinin, ülke gerçeklerinden kopuk politikalar izlemesi, siyasi iktidar babında **“dinamik”** yön stratejisinin olmaması, yani nasıl ki hâlihazırdaki hükümetin, dünyanın genel konjonktüründen faydalanarak, dışarıda ve içeride **“başarılar”** **“kotarması”** gibi, Halk Partisinin de içerideki akıntıya kendini kaptırarak **“bir şeyler”** elde etmeye çabalaması, hem tabanında hem de kamuoyunda, CHP’sinin bir zafiyet yaşadığı biçiminde yorumlanmakta.

Dersim Olayı ile ilgili olarak CHP’li milletvekili **Hüseyin Aygün**, kendince bir şeyler dillendirdi; anında, partiden **Sayın Baykal zamanından kalma polit-büro refleksi ile karşılaşmak durumunda kaldı.**

Öte yandan, Cumhuriyet Halk Partisi, bugünlerde en fazla eleştirilen kurumların başında gelmekte. Açıkçası, **CHP’ne abanmak, sallamak**, amiyane söylemle **“çakmak”**, en fazla prim yapan şeylerin başında gelmekte. Özellikle, gazetelerde makale yazan **“kalemşörler”**, CHP üzerine değerlendirme, eleştiri yazıları yazmaktan, hatta Halk Partisini **“tiye”** almaktan imtina etmemekteler. Bunun şöyle de bir yanı yok değil; **Halk Partisini eleştirmenin, yerden yere vurmanın, “şamar oğlanına” çevirmenin herhangi bir hukuksal ve yargılanma “bedeli” de yok.**

Tabii, burada şunu da vurgulamak gerekir...

CHP’sinin yönetim katında bulunanlarının, yaşanan krizlerde ve stresli durumlarda, bu karmaşık süreci yönetecek **maharetleri** de yok.

Bakıyorsunuz; bugün ülkemizde en çok eleştirilen hususların başında, **gazetecilerin özgür** olmadıkları, **medyanın baskı** altında tutulduğu, haberci ve gazetecilerin kendilerini mecburi bir **“otosansüre”** tâbi tutmaya bırakıldıkları, ezcümle; ülkede basın ve ifade özgürlüğünün giderek kısıtlandığı, bu doğrultuda makro demokratik alanların da giderek **steril** olmaktan çıkarak, siyasi iktidar denetimine, kontrolüne ve yönlendirmesine girdiği **“iddia”** edilmekte.

Pekâlâ, bu minvalde, partilerdeki parti içi özgürlük nerede?

Farklı görüşlere tahammül ve tolerans nerede?

İfade özgürlüğünün, mikro demokrasi boyutu olarak, partilerde farklı görüşlerin dillendirilmesi, yanlış

veya hatalı dahi olsa dinlenmesi tahammülü nerede?

Yok ki, nerede olduğunu soruyoruz...

MetroPOLL Stratejik ve Sosyal Araştırmalar Şirketi, “**Sol ve CHP’li Seçmenin CHP’ye Bakışı**” isimli bir çalışma yaptırmış.

(www.stargazete.com [2], 24 Kasım 2011)

Araştırma sonuçlarına göre;

Cumhuriyet Halk Partisinde bir **lider** değişiminin iyi olacağını söyleyenlerin oranı, **%54’miş.**

CHP’lilerin **% 34’ü** kendisini “**Atatürkçü**” olarak tanımlıyorken; kendisine “**solcu**” diyenlerin oranı, **% 7,8’miş.**

“Hayatınızdan memnun musunuz” sorusuna, **% 32,6’sı** olumlu yanıt verirken, **% 44,1’i** ise, memnun olmadıklarını söylemiş. Hayatından memnun olmayanlar, ileri yaş grubunda daha yüksekmiş. Türkiye’nin “iyiye gittiğini” düşünenlerin oranı **% 22,6** iken, “kötüye gidiyor” diyenler **% 74,3’miş.**

Genel başkan değişikliğinin CHP’ye iktidar kapısını aralayacağına inananların oranı, **% 55** çıkmış. Kemal Kılıçdaroğlu’nun alternatifi olarak ilk akla gelen isim ise, Şişli Belediye Başkanı Mustafa Sarıgül’müş, ancak ona verilen destek sadece **% 18,2**. Sarıgül’ü, Grup Başkanvekili Muharrem İnce izliyormuş. İnce’ye verilen oy **% 5,3**. Deniz Baykal’ı isteyenlerin oranı sadece **% 3,7** imiş.

Anketten çıkan çarpıcı bir sonuç, CHP’nin **% 25’lik** bölümünün kafasında bir lider adayı olmadığını. Ankette, lider değişikliğinin iktidar olabilmek için umut olduğunu söyleyenlerin **% 55,6’sı**, alternatif bir lider ismi söylemiyormuş.

CHP seçmenin **% 45,8’i**, 12 Haziran seçimlerinde partisini başarılı bulurken, yaridan fazlası ise (**% 53**), başarısız buluyormuş. Seçmen, başarısızlığın önemli bir sebebi olarak örgütün yeterince çalışmamasını görüyormuş. Örgütü başarısız bulan **% 54** iken, Kılıçdaroğlu liderliğindeki merkez yönetimi başarısız bulan ise **% 46’yı**miş. CHP tabanı, Kılıçdaroğlu’nu parti yönetim ve örgütüne göre kısmen daha başarılı görüyormuş. Kılıçdaroğlu’nu başarılı bulanların oranı **% 53**, başarısız bulanları ise **% 36’yı**miş.

CHP’nin iktidar olabilecek kadar oy alamamasının önemli üç nedeni olarak Kılıçdaroğlu’nun yetersizliği, partinin halktan kopuk olması ve parti içi çekişmeler gösterilmiş.

CHP’nin solu ve sosyal demokratları yeterince temsil etmediğini düşünenlerin oranı **% 56,4**. CHP’yi halka yeterince yakın bulanların oranı ise **% 58’miş.**

Lider değişse bile, CHP’nin iktidara gelemeyeceğini düşünenlerin oranı **%40’miş.**

Yukarıdaki tabloyu nasıl okumalıyız?

Bence, gerçekten de Cumhuriyet Halk Partisinin ciddi ciddi bir silklenmeye gereksinimi var.

Her şeyden önce, parti içinde “**Liderlik**” olgusunun yeterince yeşertilemediği, tabanın da bile bir şüphe var iken, CHP’sinin ezeli muhaliflikten çıkarak “**iktidar**” alternatifi olmasını nasıl umacağız?

Her 5 kişiden 2’si; lider değişse bile, Cumhuriyet Halk Partisinin iktidara gelemeyeceğine inanmakta.

Lider olgusu olmadan bir parti, nasıl hedeflediği projelere ve noktalara ulaşacaktır.

Ne yazık ki, burası Türkiye.

Belki de bin defa söylenmiştir.

Bu topraklarda lider kültü, kurumsallaşmadan daha da önde.

Lidere yüklenen anlam, ona biçilen misyon; örgüt nezdinde şahsına havale edilen tüm muvaffakiyetler, daha çok örgüt kültüründen ziyade kişinin karizması üzerinden “kotarılmaya” çabalanmakta veya tercih edilmekte.

Öte yandan, lider değişiminin olmasının iyi olacağını düşünenlerin oranı %54.

Yani her 2 kişiden 1'i, lider değişiminin iyi olacağını dillendiriyor.

Mustafa Sarıgül, Muharrem İnce gibi, Cumhuriyet Halk Partisi tabanında popülaritesi yüksek siyasi kişilerin, anketten çıkan profilleri hiç de olumlu düzeyde değil.

Bugün **“Hizip/hizipleşme”** olgusunun en fazla anlam bulduğu parti de **Cumhuriyet Halk Partisi**.

Medya da olsun kamuoyunda olsun; başbakan Erdoğan'ın otoriter üslûbu, parti içindeki çok eleştirilir, hatta yerden yere vurulur; **diktatör** diye, **padişah** diye...

Ama, bakın bakalım; **AK Partide** yaşıyor mu hiç **CHP'nde** yaşanan türden vakalar, “kazan kaldırmalar”?

Padişahlık diye de itham edilse diktatörlük diye de itham edilse;

AK Partide belli bir disiplin ve parti içi ilke “zahirde” var gibi...

Tabii siz buna;

İtaat,

Biat,

Kölelik, kulluk gibi kulplar takabilirsiniz...

Fakat, siyasi iktidardaki “politika” tek sesliliği, Cumhuriyet Halk Partisinde yok.

Tabii bir de dediğim gibi, son günlerde Cumhuriyet Halk Partisi ile uğraşmak, CHP'sine laf sokmak; CHP'sinin geçmiş dönemlerde içinde icraatçı olarak bulunduğu vakalarla ilgili bir gelişmeye, **“mal bulmuş mağribi gibi”** atlamak da popüler deyimle **“moda”** oldu.

Bu bağlamda, Cumhuriyet Halk Partisine “saldırmak” en kolay; günü kurtarma, yazı yazan için ekmeğini tedarik babında; rızkını kazanma paralelinde salla CHP'ye, bugünün yazısını kurtar boyutuna geldi.

Bunlardan da azade olarak, yeni CHP'nin, değişen Türk toplum yapısına uygun söylem geliştirmesi de gerekiyor.

En azından şunu anlaması gerekiyor; Anadolu Kaplanları(=Anadolu Burjuvazisi) denilen bir kesim, ülkenin ekonomisinde ve siyaset ayağında geçmiş döneme göre epeyce bir “ağırlığa” sahip. Bu kitleyi, hor görerek, aşağılayarak, bu kitlenin değerlerine saygı

göstermeden, siyasal başarı elde etmek; içinde bulunan Türkiye sosyolojisi çerçevesinde mümkün gözükmemekte...

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (22/05/2024 - 13:27 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/okur-makale/chp-ve-turkiyedeki-konumu>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/erhan-salman>

[2] <http://www.stargazete.com/>

[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>